

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Свиленград, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Радина В. Хаджикирева

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Радина В. Хаджикирева Гражданско дело №
20225620100156 по описа за 2022 година

Производство е образувано по искова молба, подадена от Т. Д. П. срещу Н. Г. П., с която е предявен установителен иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр за установяване на нарушение на забраната за дискриминационно третиране от страна на ответника, изразяващо се в отказ за предоставяне на отговор относно молби с вх. № В-6007/14.10.2020 г. и В-6033/15.10.2020 г.

Ищецът твърди, че бил упълномощен от лицето С.П. да извършва действия във връзка със собствения на последния имот, находящ се на адрес: гр. *****. Поради това ищецът настанил ромско семейство в сградата. Посочено е, че Община Свиленград обявила сградата за опасна за живеене, защото покривът бил в лошо състояние и трябвало да се ремонтира. Ищецът знаел, че Община Свиленград имала намерение да изгони семейството от имота, поради което направил ремонт на покрива, както и други подобрения. Въпреки това, на 14.10.2020 г. служители на Община Свиленград отстранили ромите от сградата. Веднага входирал в Община Свиленград молба с вх. № В-6007/14.10.2020 г., с която съобщил, че е извършил ремонт на покрива, като направил искане да се спре извеждането на ромите и назначи нова комисия, която да установи, че сградата е годна за живеене. На следващия ден входирал нова молба с вх. № В-6033/15.10.2020 г., в която отново обяснявал колко е важно да се действа незабавно. Твърди, че до момента не бил получил отговори. Посочено е, че няколко пъти ходил да пита и му било отговорено, че молбите били разпределени на ответника. Поддържа, че в конкретния случай умишлено бил третиран по-неблагоприятно от ответника, която не отговаряла на молбите му, за да спре да настоява за назначаване на нова комисия, която да извърши оглед, и да го откаже от намерението му да настани ромското семейство в имота. Посочва, че лицата-сравнители, спрямо които е третиран по-неблагоприятно, са всички граждани, които били подали молби до Община Свиленград. Конкретно посочва като лице-сравнител Милена Манолова с адрес: гр. ***** , която отпорила до Община Свиленград

молба с вх. рег. № В-3504/28.05.2021 г. и получила отговор в срок. Твърди, че е дискриминиран по признака „обществено положение“ като лице, подало молба до Община Свиленград. По тези съображения моли да бъде уважен предявеният иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Н. Г. П., в който излага съображения за неоснователност на исковата претенция. Твърди, че не е в нейните правомощия на „секретар на Община Свиленград“ да отговаря на подадените от ищеца заявления с вх. № В-6007/14.10.2020 г. и В-6033/15.10.2020 г. Посочените заявления били адресирани до Кмета на Община Свиленград, като били свързани с провеждащо се административно производство по чл. 196 ЗУТ, в което ответникът не била участвала и което било завършило с издаването на Заповед № 875/08.06.2021 г. на Кмета на Община Свиленград, предхождана от Заповед № 1354/16.09.2020 г. на Кмета на Община Свиленград. Посочено е, че в конкретната ситуация ищецът, с оглед личното му и обществено положение, не бил третиран по начин, различен от този спрямо други лица, намиращи се в идентично положение. Поддържа се, че ищецът имал възможност да реализира правата си срещу засягащите го актове по административен ред. В тази връзка като пълномощник на С.П. бил обжалвал Заповед № 875/08.06.2021 г. на Кмета на Община Свиленград, като производството било прекратено с влязъл в сила съдебен акт. По тези съображения моли да бъде отхвърлен предявеният иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от Заповед № 1354/16.09.2020 г. на Кмета на Община Свиленград на С.В.П., собственик на имота, находящ се на адрес: гр. *****, е наредено в срок до 20.09.2020 г. да освободи сградата от обитателите, до 30.09.2020 г. да обезопаси сградата със сигнална лента откъм тротоара и да предотврати достъпа до нея, като в едногодишен срок изготви всички необходими строителни книжа за извършване на ремонт. Заповедта е издадена въз основа на протокол от 02.09.2020 г., изготвен от комисия, назначена от Кмета на Община Свиленград, която е констатирала, че покривната конструкция била деформирана, като била започнала да се руши. При огледа на сградата отвътре се установило, че носещ елемент от конструкцията „маиа“ бил изгнил. При това състояние покривът бил опасен и можел да се срути. Дървеният гредоред между мазето и етажа бил временно подпрян на две места, което показвало, че най-вероятно е започнал да гние и се намалявала носещата му способност. Към къщата имало пристройка на стълбището, която била доста напукана и опасна за ползване.

От протокол от 14.10.2020 г., съставен от служители на Община Свиленград, се изяснява, че горесцитираната заповед в частта, предвиждаща собственикът С.В.П. да освободи сградата от обитателите, да обезопаси същата със сигнална лента и да предотврати достъпа в нея, не била изпълнена. Поради това било пристъпено към принудително изпълнение, като самонастанилите се лица били изведени доброволно, а имотът бил заграден със сигнална лента, за да се ограничи достъпът на външни лица.

С молба с вх. № В-6007/14.10.2020 г. ищецът е поискал от Кмета на Община Свиленград да спре процедурата по отстраняване на наемателите. Посочил е, че е извършил цялостен ремонт на покрива. С последваща молба с вх. № В-6033/15.10.2020 г. до Кмета на Община Свиленград ищецът е направил искане да бъде назначена нова комисия, която да извърши повторен оглед на имота, тъй като бил извършен цялостен ремонт на покрива. Към нея е приложена молба от ищеца, написана ръкописно, в която

е посочил, че не е нужна нова комисия, тъй като наемателите разваляли всичко, което са ремонтирали. Пред Община Свиленград ищецът е представил копие от пълномощно от 16.09.2020 г. от С.В.П., написано на български език, но с печати на английски език, без апостил и легализиран превод.

На 14.05.2021 г. комисия по чл. 196, ал. 1 ЗУТ, назначена със Заповед № 753/14.05.2021 г. на Кмета на Община Свиленград, е извършила оглед на място на процесния имот, като било констатирано, че липсвала дограма, нямало използваем комин, ВиК и ел. инсталациите не отговаряли на БДС. Подовата конструкция била изградена от дървен гредоред, който с годините бил изгнил, подпрян бил на три места, като било необходимо да се поднови с нов. По покривната конструкция и покривното покритие имало извършвани СМР. Старите покривни греди били заменени с много по-тънки и вероятно недостатъчно носимоспособни дървени елементи. Установено е, че покривното покритие имало нарушена цялост, по стрехите имало разместени керемиди и капаци, като имало опасност за преминаващите пешеходци. Преддверието и външните стълби се били отцепили от конструкцията на сградата, поради което било необходимо да се съборят и изградят наново. Въз основа на направените констатации е направен извод, че сградата е опасна и негодна за живеене. На базата на този протокол е издадена Заповед № 875/08.06.2021 г. на Кмета на Община Свиленград, с която е наредено на собственика С.В.П. да събори преддверието и външните стълби и да ги изгради наново, да бъде обезопасена сградата и да се приведе във вид, годен за живеене съгласно изискванията на ЗУТ.

От показанията на свидетеля Т.К., заемащ длъжността „Ръководител инспекторат“ в Община Свиленград, които съдът възприема като обективни и основани на лични възприятия, се изяснява, че участвал в комисия, която следвало да отстрани наематели от опасна за живеене сграда, разположена на адрес: гр. *****. Забелязал, че бил извършен частичен ремонт на покрива на къщата, но това не променило статута ѝ на сграда, негодна за обитаване. Посочил е, че сградата била пред разпадане. В тази насока са и показанията на свидетеля М.К. – зам. кмет на Община Свиленград, от които се установява, че в общината били създадени отдели, които се занимавали пряко с незаконно строителство. Секретарят на общината нямал задължения да контролира преписките, които се водели в тези отдели. В качеството си на зам. кмет свидетелката извършила проверка и установила, че ответницата като секретар на общината, след като ищецът подал молбите, проверила случая и се доверила на служителите от „Устройство на територията“, които вече били извършили оглед и дали съответни предписания.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно нормата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на посочените признаци, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Непряка дискриминация е поставянето на лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, или на лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят

по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от привидно неутрални разпоредба, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими.

От гореизложената дефиниция на понятието следва, че от обективна страна дискриминация е налице, когато едно лице бива третирано различно спрямо останалите лица, поставени в сходно сравнимо положение, това третиране е по-неблагоприятно за засегнатото лице и се дължи на наличието на някой от посочените в закона признаци на засегнатото лице. Ето защо, в случая ищецът следва да наведе достатъчно доказателства, за да се изведе обосновано предположение за наличието на по-неблагоприятно третиране от друго лице при сравними сходни обстоятелства на основание защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.

В случая след извършен анализ на събраните доказателства съдът намира, че не се установява по-неблагоприятно третиране на ищеца в сравнение с други лица, подавали молби в Община Свиленград. В тази насока разпоредбата на чл. 44, ал. 1, т. 15 ЗМСМА предвижда, че кметът на общината представлява общината пред физически и юридически лица и пред съда. От това следва, че единствено в правомощията на кмета на общината е да отговори на подадените от ищеца молби. Подобни задължения не са вменени на секретаря, който няма представителна власт пред трети лица. В разглежданата хипотеза е без значение на кого от служителите е било възложено да отговаря за съответната преписка, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ЗУТ единствено кметът на общината би могъл да назначи комисия, която да установи състоянието на съответната сграда и необходимите ремонтни и възстановителни дейности. Ето защо, само на това основание следва да се приеме, че не е осъществена дискриминация от ответницата спрямо ищеца. Отделно от това, трябва да се отбележи, че в ръкописното приложение към молбата с вх. № В-6033/15.10.2020 г. ищецът сам е оттеглил искането си за назначаване на нова комисия. Друг е въпросът, че към този момент представеното от ищеца пълномощно от 16.09.2020 г. не е било снабдено с печат „апостил“, поради което последният не е могъл да представлява собственика на имота С.В.П. в производството по чл. 196 ЗУТ. Впоследствие след отправяне на нови молби, със заповед от 14.05.2021 г. Кметът на Община Свиленград е назначил нова комисия, която отново е дала заключение, че процесната сграда е опасна и негодна за обитаване. Констатирани са твърдените от ищеца ремонтни дейности, но те са преценени като недостатъчни за привеждане на сградата във вид, годен за живеене. Поради това следва да се приеме, че длъжностните лица от Община Свиленград са действали законосъобразно, като са извели настанените от ищеца наематели от сграда, за която е констатирано, че е опасна за здравето и живота им.

По тези съображения съдът приема, че действията на служителите на Община Свиленград и по-конкретно на ответницата в разглеждания случай се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като не съставляват дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 ЗЗДискр. Настоящият съдебен състав намира, че от събраните по делото доказателства не се установява конкретните действия, за които се твърди от ищеца, че имат дискриминационен характер, да се основават на признаците „обществено положение“ или „лично положение“. Не се доказва и наличието на разлика в третирането на ищеца спрямо останалите лица, подали молби до Община Свиленград. Отделно от това, не се и установи ответницата да е нарушила забраната за дискриминационно третиране, доколкото, както стана ясно, тя няма законово задължение да отговаря на подадените

от ищеца молби в качеството ѝ на секретар на общината.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че ответницата не е осъществила пряка или непряка дискриминация спрямо ищеца по смисъла на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр, тъй като не е налице по-неблагоприятно третиране на същия спрямо останалите лица, поставени в сходно сравнимо положение. Поради това искът с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответницата следва да се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Така мотивиран, РС Свиленград

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. Д. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, срещу Н. Г. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр за установяване на нарушение на забраната за дискриминационно третиране от страна на ответника, изразяващо се в отказ за предоставяне на отговор относно молби с вх. № В-6007/14.10.2020 г. и В-6033/15.10.2020 г.

ОСЪЖДА Т. Д. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, да заплати на Н. Г. П., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, сумата от 500 лв., представляваща сторени пред първата инстанция разноски.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____